

Una dona encén unes espelmes al lloc de l'atemptat suïcida, a l'aeroport de Domodédovo, a Moscou, el 26 de gener passat.

Es revifa l'amenaça terrorista a Rússia

MOSCOU ■ Natàlia Boronat

El terrorisme va tornar a colpejar el cor de Rússia dilluns de la setmana passada amb un atemptat suïcida a la sala d'espera de les arribades de l'aeroport Domodédovo de Moscou; una explosió que va causar 35 víctimes mortals i 180 ferits en un atac que va deixar en evidència la seguretat de les instal·lacions. A l'hora de tancar aquesta edició ningú no havia assumit l'autoria de l'atemptat ni s'informava oficialment que se seguís cap pista concreta, però la investigació apuntava cap als insurgents islamistes del Caucas Nord, que lluiten per la creació al sud de Rússia d'un emirat regit per la xària. Entre els internautes, però, una de les moltes opinions que circulaven és que darrere de l'atac hi ha els serveis secrets russos. Gairebé un any després del doble atemptat al metro de Moscou, que va fer quaranta morts, i

les promeses posteriors de les autoritats d'eradicar la insurrecció, el cap del Kremlin, Dmitri Medvedev, va reconèixer que el terrorisme continua essent la gran amenaça de Rússia. A més, l'atac, tal com va recordar l'oposició extraparlamentària russa, torna a demostrar el fracàs de la lluita antiterrorista que ha orquestrat el Kremlin durant els darrers deu anys i que la dura repressió que s'ha dut a terme encara ha generat més violència. L'augment dels atemptats durant el 2010 i també l'esclat de descontentament entre molts joves russos que els darrers dos mesos ha desfermat tot de protestes ultranacionalistes i la posterior reacció de les diàspores del Caucas evidencien els errors del Kremlin en les polítiques nacionals. El president Medvedev va dir dimecres al vespre a l'arribada a Davos per assistir al Fòrum Econòmic Mundial que estava conven-

cut que l'atac volia frustrar el seu viatge a Suïssa, que va haver de ser ajornat. A Davos la delegació russa precisament va presentar un ambiciós projecte per a crear cinc grans complexos hotelers i esportius al Caucas Nord perquè creu que la situació estratègica de la regió, entre Europa i Àsia, les altes muntanyes i els 240 dies d'hivern a l'any poden fer d'aquesta zona una destinació líder del turisme de neu. A més, s'espera que la creació d'ocupació i el desenvolupament de la regió contribueixin a dissuadir els joves d'aquestes repúbliques del Caucas d'anar-se'n amb els terroristes tal com alguns fan ara per la situació sense sortida en què es troben molt sovint. En el context actual, però, i sense oblidar que la corrupció afecta gairebé totes les estructures de Rússia, aquest projecte com a solució als problemes del Caucas sembla una utopia.

Angela Merkel amb Hillary Clinton.

BERLÍN ■ Gemma C. Serra

De Davos a la guerra cibernètica.

Cada any, des del 1971, els poders econòmics i polítics de la terra es reuneixen a Davos, a Suïssa, per a parlar de diners i fer política. Una setmana després, des de fa 47 anys, la colla dels polítics es torna a trobar a Munic per a parlar de seguretat. La cita dels Alps suïssos acostuma a servir perquè banquers, empresaris i magnats intercanviïn experiències amb polítics d'alt rang en un ambient selecte; la de la capital bavaresa és restringida a líders i ministres d'arreu del món. La proximitat al calendari i també geogràfica entre el Davos econòmic i el Munic polític fa que totes dues cites tinguin una connexió còmplice i que els temes estrella passin dels Alps suïssos a Baviera, amb una mena d'automatisme continuïsta. La Conferència de Seguretat de Munic aplegarà, del 4 al 6 de febrer, un seguit de convidats que una setmana enrere s'havien trobat ja a Davos –des de la cancellera Angela Merkel i uns quants dels seus ministres al secretari general de l'ONU, Ban Ki-Moon. També hi seran Hillary Clinton, el president afganès Hamid Karzai, i representants del *quartet de l'Orient Mitjà* – els EUA, la Unió Europea, Rússia i l'ONU–, amb la intenció d'impulsar l'esmoreït gremi diplomàtic que vol fer de mitjancer entre Israel i palestins. Si la setmana anterior l'agenda dels poderosos – econòmics i polítics– havia estat centrada en l'abast, enganyós o no, dels símptomes de recuperació econòmica després de la gran crisi, l'emergència dels emergents i la por dels rics de sempre a ser eclipsats per la Xina, a Munic el tema estrella serà la guerra cibernètica. Ho ha anunciat el director de la conferència de seguretat,

Wolfgang Ischinger. Algú es pot creure que gent seriosa i amb una agenda tan plena, com ho són els esmentats polítics de primer rang, es puguin reunir per a parlar de ciència-ficció. És a dir, no per a parlar-ne mentre s'avorreixen, entre sessió i sessió, sinó per a deixar en segon terme Egipte, l'Afganistan i més conflictes reals per a parlar d'internet? Així ho veu Ischinger, per a qui la ciberguerra és, ara per ara, la gran amenaça per a la seguretat mundial. Una amenaça sense noms ni cognoms, sense "eixos del mal" coneguts, sinó amagada en geografies diverses, anònimes, capaç de multiplicar-se en xarxes d'abast planetari, alienes al control, barates i amb un potencial destructor impossible de calibrar. Una mena d'equivalent, quant a força desestabilitzadora, als mercats financers, pel que fa a l'ordre tradicional econòmic, aplicat a la seguretat política mundial. Aquest és el menú que Ischinger vol posar a la taula, si no és que de cop algun altre perill mundial més imminent li desmunta l'agenda.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Morales es decanta per la continuïtat.

En una decisió que va sorprendre el món polític de Bolívia, el president Evo Morales va decidir de donar un missatge de continuïtat en moments que les enquestes li són adverses. Quan acabava de complir cinc anys al govern de La Paz, i un sota el mandat d'una nova Constitució de tall indigenista, el president va ratificar el càrrec de 17 dels seus 20 ministres,

El president bolivià, Evo Morales.

fins i tot els més qüestionats. La llista inclou el d'Economia, Luis Arce, i el de Govern, Sacha Llorenti, dos càrrecs que acaparen les crítiques al govern. En un discurs de quatre hores davant el Congrés, el president va criticar aquells qui, "com que no poden tombar l'indi, busquen desgastar el vice-president". De fet, Álvaro García Linera, vice-president del govern, s'ha carregat la responsabilitat de l'augment del 85% en el preu dels combustibles que ha esfondrat la popularitat del govern. Després d'un 2010 en què la imatge positiva de Morales havia passat de 50 punts, una última enquesta de la consultora Captura feta a les quatre ciutats més importants del país –La Paz, Cochabamba, Santa Creu i el Alto– revela una caiguda de 20 punts. La pujada en el preu dels combustibles, que, a la pràctica, fou l'eliminació d'un subsidi que mantenia els valors per sota dels internacionals, va ser finalment anul·lada per l'executiu després de violentes revoltes socials. El clima d'efervescència al carrer no va fer sinó mostrar els límits de la relació idíl·lica de Morales amb les seves bases, les mateixes que el van veure néixer com a dirigent sindical dels conreadors de fulla de coca del Chapare, al centre del país. Al missatge en ocasió dels seus primers cinc anys com a president, Morales es va adreçar a aquests grups per a recordar-los que només ell té la potestat de canviar ministres. Els moviments socials demanaven una renovació integral de l'equip de ministres, sobretot els relacionats amb l'econòmica i el desenvolupament de la política energètica, base dels ingressos internacionals del país. Els canvis decidits per Morales només van escoltar el reclam en aquest últim punt: José Luís Gutiérrez ha ocupat el Ministeri d'Hidrocarburs amb el desafiament de fer créixer les inversions per a capgirar la caiguda en la producció petrolífera, que obliga a importar gasoli. "La percepció governamental i la del president és que les persones, les actituds i les polítiques són correctes, per això els ratifica amb un 'no hi ha res a canviar'", va dir l'analista polític Carlos Cordero. Si els bolivians demanaven cap canvi de rumb, s'hauran d'esperar.